

การแก้ปัญหาสถานบั้นเฑาะและร้านเหล้ารอบสถานศึกษา

เหตุการณ์ที่นักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตถูกยิงเสียชีวิต สาเหตุมาจากสภาพโดยรอบมหาวิทยาลัย มีผู้ประกอบการสถานบั้นเฑาะและร้านขายเครื่องดื่มของมีนเมาจำนวนมากมาตั้งอยู่ ทั้งนี้ เกิดจากนักศึกษาเป็นลูกค้าสำคัญของสถานประกอบการเหล่านั้น

จากสาเหตุดังกล่าว มีการเสนอให้รัฐบาลใช้ มาตรา 44 ตามรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวเข้ามาแก้ไขปัญหา ซึ่ง พล.อ.อุดมเดช สีตบุตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกลาโหมและผู้บัญชาการทหารบก กล่าวว่า ยังไม่มีความจำเป็นนั้น เป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะเรื่องดังกล่าวนี้ เป็นปัญหาสังคมที่แก้ไขได้ ถ้าผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะร่วมมือกันอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

ดังตัวอย่างเช่นที่คอลัมน์นี้ได้นำเสนอมาแล้ว ในการดำเนินการเกี่ยวกับปัญหาเดียวกันนี้ที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง คือ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมมือกัน เป็นการป้องกันก่อนที่จะเกิดปัญหาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จนกล่าวได้ว่าประสบความสำเร็จ

แม้แต่นายแพทย์สมาน พุตระกูล แห่ง สสส. ผู้เป็นหัวหอกในการรณรงค์ต่อต้านการขายสุราและสิ่งมีนเมาก็เป็นผู้หนึ่งที่สนับสนุนในการดำเนินการเรื่องนี้อยู่ด้วย ถ้าผู้สนใจในเรื่องนี้

ได้กลับไปอ่านหนังสือพิมพ์แนวหน้า หน้า 2 วันพุธที่ 14 พฤษภาคม นี้ จะเห็นว่า ความร่วมมือร่วมใจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจังแล้ว สามารถจะแก้ปัญหาก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษาที่เป็นต้นเหตุแห่งปัญหา ต้องเป็นแกนนำในการขอความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ถ้าจะกล่าวตามภาษาสมัยนิยมว่าเป็น “บางพลีโมเดล” ก็ได้

จากการแก้ไขปัญหาดังกล่าวเป็นผลสำเร็จนั้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นตัวอย่างหนึ่งในการใช้กระบวนการแก้ปัญหาสังคม ซึ่งผลสำเร็จที่เกิดขึ้น เป็นการแสดงถึงขบวนการในการแก้ปัญหาใดๆ ในสังคมจะประสบความสำเร็จได้นั้น มิใช่เป็นผลงานของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งที่เกี่ยวข้องเท่านั้น แต่ผลสำเร็จเกิดขึ้นจากความร่วมมือร่วมใจอย่างจริงจัง ไม่ใช่สักแต่ทำตามหน้าที่ ต้องทำด้วยจิตและวิญญานของบุคลากรในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมมือร่วมใจกันแก้ไขปัญหา

แต่ถ้าผู้เกี่ยวข้องไม่ทำ ก็จะเป็นดังคำพังเพยที่ว่า “ปิดสวะให้พันหน้า” หรือ “โยนกลอง” ได้แก่ หน่วยงานซึ่งเกี่ยวข้องโทษซึ่งกันและกัน หรืออาจคิดว่า “ธุระไม่ใช่” แล้วละก็ การแก้ปัญหาดังกล่าวไม่มีวันประสบความสำเร็จ

ถ้าจะกล่าวให้ไกลกว่านี้ก็คือ ในสังคมใดๆ ก็ตามถ้าทุกคนในสังคมโดยเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องต่างก็คิดว่า “ธุระไม่ใช่” แล้ว สังคมนั้นๆ ก็ไม่มีวันที่จะแก้ปัญหาก็ได้ แม้จะเป็นปัญหาเล็กๆ ก็ตาม

สุดท้ายนี้ จึงใคร่ขอเสนอว่า การแก้ไขปัญหาสังคมทุกเรื่องไม่ว่าเล็กหรือใหญ่นั้น จะประสบความสำเร็จได้ สมาชิกในสังคมนั้นๆ

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 600,000
Ad Rate: 900

Section: First Section/ความเห็น

วันที่: พฤหัสบดี 4 มิถุนายน 2558

ปีที่: 36

ฉบับที่: 12464

หน้า: 2(ล่างซ้าย)

Col.Inch: 55.73

Ad Value: 50,157

PRValue (x3): 150,471

คลิป: ชาว-ดำ

คอลัมน์: รศ.ประพันธ์พงศ์ เวชชาชีวะ: การแก้ปัญหาสถาบันเทิงและร้านอาหารรอบสถานศึกษา

จะต้องร่วมมือร่วมใจกันแก้ปัญหา ผลสำเร็จจะเกิดขึ้น

ดังเรื่อง ปัญหาอบายมุขที่ตั้งรอบสถาบันการศึกษานั้น ผู้รับผิดชอบของสถาบันกับผู้มีอำนาจและผู้เกี่ยวข้อง ถ้าร่วมมือกันแล้ว จะเป็นมาตรการป้องกัน มิใช่ว่าเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วจึงตื่นขึ้นแก้ไข ซึ่งก็สายเกินแก้ เพราะมีการสูญเสียเกิดขึ้นแล้ว ตามสุภาษิตที่ว่า “ป้องกันดีกว่าแก้ไข”